

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.559 van 28 juni 2002
in de zaak A. 116.895/IX-3222.**

In zake : Filip FRANS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
 kantoor houdende te GENT,
 Sint-Denijslaan 201,

tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
 Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Filip FRANS op 15 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur-generaal van het personeel van de federale politie van 11 december 2001 waarbij hem de hoedanigheid van kandidaat-aspirant-inspecteur van politie wordt ontnomen en waarbij hij definitief uit zijn ambt wordt ontheven;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DIEU, die verschijnt voor verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 17 april 2001 wordt verzoeker Filip FRANS, geboren op 4 maart 1977, opgenomen in de federale politie en aangesteld in de graad van aspirant-inspecteur van politie.

1.2. Verzoeker legt het tussentijds examen af met betrekking tot de basisopleiding inspecteur. Voor "professioneel functioneren" en "fysieke en mentale training - module A" behaalt verzoeker telkens 240 op 400 punten (60%); voor "geweldbeheersing - module B" behaalt hij 286 op 400 punten (72%). Voor "studies" behaalt hij voor "dagelijks werk" 1082 op 2000 punten; voor "totaal examens" behaalt hij 873 op 2000 verdeeld als 573 op 1000 punten voor het schriftelijk examen en 300 op 1000 punten voor het mondeling examen. Voor "totaal studies" behaalt verzoeker 1955 op 4000 (49%).

Op 9 oktober 2001 ondertekent verzoeker het bericht, waarmee hem kennis wordt gegeven van zijn cijfers en de mededeling dat hij niet geslaagd is voor het tussentijds examen, voor kennisneming. Er wordt hem ook medegedeeld dat hij een tweede examensessie voor het vak "studies" kan afleggen op 19 oktober 2001 (schriftelijk examen) en op 24 oktober 2001 (mondeling examen).

1.3. Voor "totaal examens" behaalt verzoeker tijdens de tweede examensessie van het tussentijds examen 684 op 2000 punten verdeeld als 394 op 1000 punten voor het schriftelijk examen en 290 op 1000 punten voor het mondeling examen. Samengeteld met zijn resultaten op "dagelijks werk" behaalt verzoeker nu voor het totaal van de rubriek "studies": 1766 op 4000 punten (44%).

1.4. Uit het "proces verbaal van examen" van 26 oktober 2001 blijkt dat verzoeker met een eindresultaat van 60,094 % niet wordt gedelibereerd.

1.5.1. Op 29 oktober 2001 zendt de directeur van de federale politie-school en voorzitter van de jury van het examen, aan de commissaris-generaal een "voorstel tot afwijzing (van verzoeker) ten gevolge een mislukking op het gebied van studies tijdens de twee zittingen van het tussentijds examen".

In zijn uiteenzetting stelt hij het volgende :

"Na afloop van de tussentijdse examens van de AINP indienstgetreden op 17-04-2001 in de DPEF vergaderde op 26-10-2001 een jury onder mijn voorzitterschap om te beraadslagen over AINP FRANS Filip voor volgende redenen :

1. Op het einde van de eerste zitting van de tussentijdse examens mislukt betrokkene in het domein van de studies met een gemiddelde van 1955/4000 (49%).
2. Op het einde van de tweede zitting van de tussentijdse examens mislukt betrokkene opnieuw in het domein van de studies met een gemiddelde van 1766/4000 (44%).
3. Aangezien het hier gaat om een tweede mislukking in het domein van de studies, na het dossier van betrokkene bestudeerd te hebben en na eenparig advies van al de leden van de jury stel ik voor om aan betrokkene de hoedanigheid van AINP en student aan een school van de Federale Politie te ontnemen".

Op 7 november 2001 ondertekent verzoeker dat voorstel voor kennisneming.

1.5.2. Verzoeker dient een verweerschrift in. Hij wijst op zijn grote motivatie, op de verantwoordelijkheden die hij in de afgelopen periode heeft opgenomen en op de kwaliteiten die hij bezit maar die veeleer op het praktisch vlak gelegen zijn.

1.6. Op 14 november 2001 brengt de directeur van de federale politieschool, een bijkomend advies uit. Hierin stelt hij dat verzoeker geen objectiveerbaar nieuw element aanbrengt. Met betrekking tot de grond van de zaak argumenteert hij dat de jury elk geval afzonderlijk beoordeelt en hierbij rekening houdt met de reeds geleverde prestaties, dat op geen ogenblik in twijfel wordt getrokken dat verzoeker politieambtenaar wil worden, dat verzoeker zelf aanhaalt dat hij reeds student was aan de Koninklijke Rijkswachtschool en dat hij deze na een mislukking heeft moeten verlaten. Hij stelt dat - rekening houdend met het feit dat de nieuwe opleiding voor een stuk geënt is op de opleiding zoals deze vroeger in de rijkswacht werd gegeven, dat de inhoud grosso modo dezelfde is gebleven, dat de

wijze van les geven (modulair, geïntegreerd en alternerend) niet grondig werd gewijzigd - verzoeker waarschijnlijk niet over de nodige cognitieve vaardigheden beschikt om de opleiding tot een goed einde te brengen. Met betrekking tot de problemen bij het opstarten van de nieuwe opleiding, stelt hij dat het niet kan ontkend worden dat het opstarten van een nieuwe opleiding gepaard gaat met een aantal organisatorische problemen, dat voor de overgrote meerderheid van de aspiranten dit evenwel geen probleem bleek te vormen, dat mits de nodige inzet verzoeker wel degelijk het beoogde profiel kon behalen. Over de andere argumenten van verzoeker stelt hij dat het feit van een goede sportverantwoordelijke te zijn niet voldoende is om het vereiste profiel te behalen, dat het even belangrijk is om over een solide basiskennis te beschikken teneinde in alle diensten zijn loopbaan te kunnen beginnen met een minimum aan autonomie. Hij handhaaft zijn voorstel tot ontneming van de hoedanigheid van aspirant en student aan een school van de federale politie.

Verzoeker ondertekent dit bijkomend advies voor kennisneming en ontvangst.

1.7. Op 16 november 2001 dient verzoeker een nieuw verweerschrift in waarin hij, onder meer, vraagt om dringend in het bezit gesteld te worden van het volledig dossier, zodat zijn rechten van verdediging kunnen gevrijwaard worden, en om dringend gehoord te worden door de directeur van het personeel van de federale politie. Hij stelt voort dat hoofdcommissaris van politie COLLIN in deze zaak is opgetreden als directeur van de school en als voorzitter van de examenjury, waardoor hij eigenlijk rechter en partij is geweest in deze zaak.

Verzoeker vraagt dat hij nog een bijkomende kans tot het verderzetten van zijn opleiding zou krijgen, ook omdat een aantal andere leerlingen meer kansen geboden worden. Tenslotte laat verzoeker gelden dat de huidige onderwijsmethoden gestoeld zijn op een vernieuwende aanpak van lesgeven, waarbij duidelijk dient gesteld te worden dat er hieromtrent nog geen enkele regelgeving is vastgelegd.

1.8. Op 11 december 2001 zendt de directeur-generaal van het personeel van de federale politie aan de directeur van de federale politieschool de volgende nota :

"ONDERWERP : Ontneming van de hoedanigheid van kandidaat aspirant inspecteur na een mislukking op het gebied van studies tijdens de twee zittingen van het tussentijds examen

- Referentie(s) :
1. KB van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten
 2. Model B AINP FRANS Nr DPEF/1079/ASA van 29-10-2001
1. Aspirant inspecteur FRANS heeft op het einde van de eerste zitting van de tussentijdse examens een mislukking opgelopen in het domein van de studies met een gemiddelde van 1955/4000 (49%). Belanghebbende werd hiervan in kennis gesteld op 16-10-2001.
 2. Op het einde van de tweede zitting van de tussentijdse examens mislukt betrokkene opnieuw in het domein van de studies met een gemiddelde van 1766/4000 (44%). Belanghebbende werd hiervan in kennis gesteld.
 3. Vermits het hier gaat om een tweede mislukking in het domein van de studies, na het dossier van betrokkene bestudeerd te hebben en na eenparig advies van al de leden van de jury, heeft de Dir DPEF voorgesteld belanghebbende de hoedanigheid van aspirant inspecteur en van student aan een school van de federale politie te ontnemen.
 4. Na lezing van de door aspirant inspecteur FRANS in zijn verweerschrift aangevoerde argumenten, rekening houdend met de verschillende elementen van het dossier en overwegende dat belanghebbende een mislukking heeft opgelopen voor twee tussentijdse examenssessies en dit op het vlak van studies, sluit ik mij aan bij het advies van de Dir DPEF en wordt aspirant inspecteur FRANS, met toepassing van artikel IV.II.44.4/, overeenkomstig de nadere regels vervat in het algemeen studiereglement, de hoedanigheid van aspirant inspecteur op datum van 17-12-2001 ontnomen.
 5. Op dezelfde datum zal belanghebbende ambtshalve en zonder opzegging voorwerp uitmaken van de definitieve ambtsontheffing (Art IX.I.7/ van het KB in Ref 1). (...)"

Dit is de bestreden beslissing. Op 17 december 2001 wordt ze aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in de eerste plaats verwijst naar een moreel nadeel, verbonden met het feit dat hij, wegens zijn verwijdering uit de politieschool, het ontnemen van zijn hoedanigheid van kandidaat-aspirant inspecteur en de definitieve ontheffing uit zijn ambt “een loopbaan bij de politie” definitief vaarwel mag zeggen; dat hij betoogt dat volgens de rechtspraak een moreel nadeel weliswaar hersteld wordt door een later komende vernietiging, maar dat het nadeel toch aangenomen wordt indien de onwettigheid van

de bestreden beslissing flagrant is en dat in dit geval de flagrante onwettigheid erin bestaat dat de bestreden beslissing niet behoorlijk gemotiveerd is; dat hij, om het moeilijk te herstellen en ernstig karakter van het nadeel te staven, betoogt dat hij genoodzaakt wordt om, in afwachting van een annulatiearrest, aan zijn loopbaan een andere wending te geven en dat hij, wanneer de vernietiging zal tussenkomen, reeds lang een nieuwe betrekking gevonden zal hebben zodat alleen een schorsing hem de mogelijkheid biedt om “op korte termijn zijn opleiding verder te zetten, desnoods mits het afleggen van een derde examen en/of het overdoen van het trimester”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt: een flagrante onwettigheid -die hier overigens niet aangetoond is- kan wel een reden zijn om een verzoeker, die bewijst dat er een nadeel bestaat, er niet toe te verplichten dat nadeel te blijven ondergaan, maar is op zich geen bron van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; het moreel nadeel dat verzoeker -in vage en algemene bewoordingen- aanvoert is niet evident, het risico op een mislukking is inherent aan elke deelneming aan een vorming en het nadeel zal volledig hersteld worden door het herstel van de carrière van verzoeker waartoe zij zal verplicht worden door een vernietigingsarrest;

3.3.1. Overwegende dat de beslissing om verzoeker de definitieve ambtsontheffing op te leggen haar juridische basis vindt in artikel IX.I.2, eerste lid, 7/, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol); dat zij in feite steunt op het besluit van 11 december 2001 van de directeur-generaal van het personeel om verzoeker overeenkomstig artikel IV.II.44, 4/, definitief af te wijzen voor de basisopleiding of, zoals het bestreden besluit het kwalificeert, hem “de hoedanigheid van aspirant-inspecteur te ontnemen” of nog, luidens de termen van het voorstel van de directeur van de federale politieschool, verzoeker “de hoedanigheid van student aan een school van de federale politie” te ontnemen; dat die definitieve afwijzing op haar beurt steunt op verzoekers mislukking “op het gebied van studies” tijdens de twee zittingen van het tussentijds examen gedurende zijn basisopleiding; dat verzoeker de punten die hij voor het onderdeel “studies” heeft behaald niet betwist, maar dat hij zich verzet tegen het feit dat de verwerende partij hem, wegens de mislukking in de twee zittingen van het examen, uit de politieschool verwijdt in plaats van hem, overeenkomstig artikel IV.II.44, 3/, van het RPPol, te verplichten de basisopleiding of een deel ervan over te doen; dat hij zijn nadeel daarop toespitst;

3.3.2. Overwegende dat dergelijke definitieve afwijzing en verwijdering uit de politieschool inhoudt dat er een einde gesteld wordt aan de carrière van verzoeker bij de politie en dat, meer nog, hij inderdaad “zijn ambitie om een loopbaan bij de politie uit te bouwen vaarwel (mag) zeggen”; dat immers, naar luid van artikel IV.I.5, 2/, RPPol, een definitief afgewezen aspirant niet meer toegelaten kan worden tot latere selectieproeven om de basisopleiding te herbeginnen; dat, indien aanvaard kan worden dat -zeker nu verzoeker geen concrete gegevens voorlegt die zijn situatie tot een uitzonderingssituatie maakt- een vernietigingsarrest zal volstaan om het moreel nadeel verbonden met de mislukking in het examen goed te maken, de Raad van State in de bijzondere omstandigheid dat verzoeker als gevolg van het bestreden besluit uit de politie wordt gesloten en dat het hem onmogelijk is gemaakt om aan nieuwe selectieproeven deel te nemen, een nadeel onderkent dat voldoende ernstig is om hem er niet toe te verplichten te wachten op een uitspraak volgens de gewone rechtspleging; dat de tweede schorsingsvoorwaarde vervuld is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van de formele motiveringsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel; dat hij betoogt dat noch het voorstel van de voorzitter van de examenjury, noch de eindbeslissing van de directeur-generaal van het personeel afdoende redenen bevatten waarom hem, wegens zijn mislukking in de “studies”, zijn hoedanigheid van kandidaat-aspirant-inspecteur wordt ontnomen terwijl geen wettelijke of reglementaire bepaling stelt dat dergelijk examenresultaat de stopzetting van de opleiding moet inhouden, temeer daar zijn niet-slagen niet het einde van de opleiding betrof, maar een tussentijds examen waaruit niet noodzakelijk blijkt dat hij zijn opleiding niet met vrucht zou kunnen voltooien; dat hij ook stelt dat uit het klassement van de niet-geslaagden blijkt dat een aantal kandidaten, die een lager cijfer hadden behaald dan hijzelf, gedelibereerd zijn en de opleiding hebben mogen voortzetten en dat nog anderen een derde kans hebben gekregen en het trimester hebben mogen herbeginnen, terwijl uit niets blijkt waarom hij, hoewel daar redenen voor bestonden, van die mogelijkheden niet heeft kunnen genieten; dat hij de bemerking van de voorzitter van de examencommissie, dat hij “waarschijnlijk niet over de nodige cognitieve vaardigheden beschikt om de opleiding tot een goed einde te brengen”, als een louter subjectief gegeven afwijst aangezien de verwijzing naar de omstandigheid dat hij voordien een -wezenlijk andere- opleiding bij de rijkswacht heeft gevolgd niet relevant is, aangezien de voorzitter van de examenjury noch de directeur-generaal zijn beoordeling voor die opleiding kenden, aangezien hij voor

de andere vakken van het examen wel slaagde en aangezien zijn prestaties in het korps tot nog toe voldoening hebben gegeven;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen eerst de situatie van verzoeker in het toepasselijk reglementair kader plaatst: artikel 51 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 betreffende de basisopleidingen van de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten, bepaalt onder meer dat een aspirant bij het afleggen van het tussentijds examen 60% moet behalen op de proeven over de lineaire modules en verzoeker heeft dat minimum niet gehaald, noch in de eerste noch in de tweede zitting; de examenjury heeft dienvolgens overeenkomstig artikel 55 van hetzelfde besluit, geadviseerd om aan verzoeker de hoedanigheid van aspirant-inspecteur en van student aan een school van de federale politie te ontnemen, de voorzitter van de jury heeft voorgesteld om, in uitvoering van artikel IV.II.44, 4/, RPPol, aan verzoeker de hoedanigheid van aspirant-inspecteur te ontnemen en de directeur-generaal van het personeel heeft dan, in het verlengde daarvan, de bestreden eindbeslissing genomen; dat zij vervolgens betoogt dat het besluit om verzoeker niet geslaagd te verklaren afdoende gemotiveerd wordt door de vermelding van de punten, die door verzoeker niet worden betwist en dat de examenjury dan, overeenkomstig de mogelijkheden die artikel IV.II.44, 3/ en 4/, RPPol haar boden, eenparig geadviseerd heeft om verzoeker de hoedanigheid van aspirant en van student aan een politieschool te ontnemen, welke beslissing dan op haar beurt tot gevolg had dat hij het voorwerp diende uit te maken van een definitieve ambtsontheffing; dat zij besluit dat de examenjury, wanneer zij kandidaten deliberiert of hen toelaat de opleiding voort te zetten of te herbeginnen steunt op een gezamenlijke beoordeling van alle gegevens die haar bij het tussentijds examen voorliggen -dus met inbegrip van het verslag over het professioneel functioneren, het dagelijks werk en het examen over de opleidingsmodules A en B- zodat verzoeker ten onrechte de uitslag van andere kandidaten afweegt aan één bepaald cijfer;

4.3.1. Overwegende dat het bestreden besluit twee deelbeslissingen omvat, enerzijds het besluit van de directeur-generaal personeel van de federale politie om verzoeker op datum van 17 december 2001 de hoedanigheid van aspirant-inspecteur te ontnemen en anderzijds het besluit van dezelfde directeur-generaal om verzoeker ambtshalve en zonder opzegging een definitieve ambtsontheffing op te leggen; dat het tweede deelbesluit het door artikel IX.I.2, eerste lid, 7/, RPPol ingestelde gevolg is van de beslissing om verzoeker definitief af te wijzen tijdens zijn basisopleiding omdat hij voor de rubriek “studies” niet het door artikel 51, 2/,

van het koninklijk besluit van 20 november 2001 vereiste puntenaantal behaalde; dat, wat die beslissing betreft, verzoeker de hem toegekende punten niet betwist, maar dat het middel erop gericht is vastgesteld te zien dat het bestreden besluit geen afdoende reden bevat die zijn onmiddellijke definitieve afwijzing kan verantwoorden;

4.3.2. Overwegende dat artikel IV.II.44 RPPol bepaalt wat volgt:

“De minister of de directeur-generaal door hem aangewezen beslist over :
(...)
3/ het overdoen van de basisopleiding of een deel ervan, overeenkomstig de nadere regels vervat in het algemeen studiereglement;
4/ de definitieve afwijzing tijdens of op het einde van de basisopleiding, overeenkomstig de nadere regels vervat in het algemeen studiereglement.”

Overwegende dat artikel 55 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 betreffende de basisopleidingen van de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten en houdende diverse overgangsbepalingen bepaalt dat de examenjury in voorkomend geval “een gemotiveerd advies (uitbrengt) met betrekking tot de in artikel IV.II.44, 3/ en 4/ bedoelde mogelijkheden, op basis van: 1/ het verslag over het professioneel functioneren op het ogenblik van het afleggen van het tussentijds examen (en) 2/ het verslag over het dagelijks werk op het ogenblik van het afleggen van het tussentijds examen en het in artikel 50, 1/, 2/ en 3/ bedoelde puntencijfer”; dat luidens artikel 58 van hetzelfde besluit de voorzitter van de jury het advies redigeert met de vermelding van de verschillende meningen van de juryleden; dat te dezen het advies verwijst naar het “eenparig advies van al de leden van de jury” en naar de vaststelling dat “het hier gaat om een tweede mislukking in het domein van de studies”;

4.3.3. Overwegende dat artikel IV.II.44 van het RPPol de minister -of de gedelegeerde directeur-generaal- ertoe verplicht “de nadere regels vervat in het algemeen studiereglement” na te leven; dat die bepaling aan de minister geen onbeperkte discretionaire bevoegdheid verleent om toepassing te maken van het 3/ of van het 4/ van dit artikel, maar dat zij er hem integendeel toe verplicht elke concrete beoordeling van een examenresultaat te verrichten met inachtneming van die “nadere regels”; dat, met andere woorden, bij ontstentenis van dergelijke vooraf bepaalde regels, de minister over geen objectieve normen beschikt om een aspirant die de vooropgezette cijfers niet behaalt, in te delen in een van de categorieën

bedoeld in artikel IV.II.44, 3/ of 4/; dat bovendien, aangenomen dat de minister, ook bij ontstentenis van vooraf bepaalde objectieve normen, toch bevoegd is om de uitslag van de kandidaten definitief te bepalen, hij in het kader van de motiveringsverplichting en het -eveneens in het middel aan de orde gestelde- gelijkheidsbeginsel, in ieder geval moet aantonen welke objectieve redenen hem er noodzakelijk toe brengen onmiddellijk een kandidaat definitief af te wijzen en hem zodoende uit te sluiten van de herkansingsmogelijkheden, vervat in artikel IV.II., 3/, van het koninklijk besluit van 20 november 2001;

4.3.4. Overwegende dat, naar luid van artikel IV.II.42 van het RPPol, het “algemeen studiereglement” door de minister van Binnenlandse Zaken moet vastgesteld worden; dat de verwerende partij niet aantoont dat dergelijk algemeen reglement kan ontsnappen aan de geldende normen op het vlak van de totstandkoming, de bekendmaking en de inwerkingtreding van reglementaire beslissingen; dat uit het door de auditeur-verslaggever ingestelde onderzoek gebleken is dat de minister nog geen algemeen reglement heeft vastgesteld;

4.3.5. Overwegende dat, met die gegevens voor ogen, de directeur-generaal van het personeel -en vóór hem de examenjury bij het formuleren van een advies-, hun beslissing om verzoeker definitief af te wijzen dan wel om hem overeenkomstig artikel IV.II.44, 3/, nog een kans te bieden, niet konden steunen op een vooraf vastgestelde regeling zodat de bestreden beslissing niet verschijnt als de eenvoudige toepassing van een aan de kandidaten tegenstelbare reglementering; dat de enkele verwijzing die de examenjury en de directeur-generaal hebben gemaakt naar het onvoldoende resultaat -na twee zittingen- “in het domein van de studies”, op zich zeker niet verantwoordt waarom verzoeker onmiddellijk definitief afgewezen moest worden terwijl de reglementering toch ook voorziet in de mogelijkheid om de opleiding geheel of gedeeltelijk over te doen; dat de voorzitter van de examenjury, in antwoord op zijn verweerschrift, weliswaar geschreven heeft dat verzoeker “waarschijnlijk niet over de cognitieve vaardigheden beschikt om de opleiding tot een goed einde te brengen”, maar dat vooreerst niet blijkt dat die beoordeling aan de examenjury toegerekend kan worden en dat vervolgens het antwoord in elk geval geen definitieve stellingname inhoudt over de mogelijkheden van verzoeker; dat daaruit het besluit kan getrokken worden dat de verwerende partij niet aantoont op grond van welke precieze reden zij het resultaat van verzoeker in het domein van de “studies” regelmatig heeft kunnen omzetten in een definitieve afwijzing; dat in die zin het middel ernstig is; dat ook aan de eerste schorsingsvoorwaarde voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur-generaal van het personeel van de federale politie van 11 december 2001 waarbij Filip FRANS de hoedanigheid van kandidaat-aspirant-inspecteur van politie wordt ontnomen en waarbij hij definitief uit zijn ambt wordt ontheven.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.